

SUNETUL TRÂMBIȚEI

Motto
Psalmul 89:15

Din cuprins:

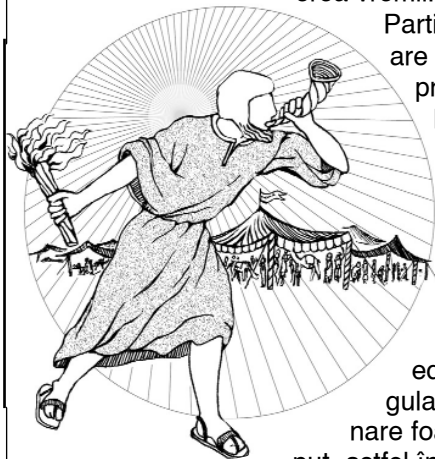
- Când Te uiți la mine
- Să învățăm de la Apolo
- „Simone, fiul lui Iona, mă iubești?”
- „Iată Sărbătorile Domnului!”

Despre revistă

L a început a fost Cuvântul” - cauza oricărei cauze. Nimic nu a fost făcut fără El i tot ce s-a făcut s-a făcut pentru El. Iată-ne la primul număr al revistei Sunetul Trâmbiței , o revistă ce dorește să-L proslăvească pe Dumnezeu, Creatorul tuturor lucrurilor văzute și nevăzute.

Este o revistă a unei comunități de credincioși care s-a autointitulat și care a fost intitulată în diverse forme. Evităm și acum să rostim vreo denumire, până când eforturile noastre comune actuale vor concretiza o anumită formă de organizare care să permită acceptarea unanimă a unei singure denumiri.

Salutăm încercările din trecut ale fratelui Teodor Moț (Timișoara) de a edita o revistă intitulată „Gânduri Mesianice” și ale fratelui Dinu Rodilă (Recea, Maramureș) de a edita pe cont propriu o revistă intitulată „Răsunet”, conștientizând în felul acesta necesitatea existenței unei publicații de acest gen pentru a scoate la lumină valorile uitate în scurgerea vremii.



Particularitatea ce o are și care dă un prestigiu încă de la primul număr al revistei Sunetul Trâmbiței, este aceea că ea este revista întregii comunități.

Revista este editată după un regulament de funcționare foarte bine conceput, astfel încât, absolut ni-

meni, indiferent de funcție, să nu poată să facă sau să scrie doar ceea ce vrea el sau un grup restrâns de oameni. Cu un sistem de recenzie modern și extrem de eficient și exigent, revista obligă pe toți autorii să-și cântărească de două ori cuvintele pentru ca acestea să fie, în cele din urmă, așezate în pagină.

Îi mulțumim lui Dumnezeu că a îngăduit ca primul număr al revistei noastre, a tuturor, să vadă în sfârșit, litera tiparului. Mulțumim tuturor celor care, prin efortul lor spiritual, intelectual, fizic și financiar, au contribuit la realizarea acestui vis.

În numele redacției, vă doresc lectură plăcută și... spor la scris articole.

Sunetul Trâmbiței

Revistă de analiză și opinie creștină.

Adresa redacției:

Str.Horia nr.8, cod. 305500, Loc. Lugoj, Jud. Timiș

E-mail: sunetultrambitei@yahoo.com

Tel.fix.-0256/350167

Număr fax: 0378107238

Echipe redacțională:

Redactor șef: Avram Marius IANCU
-0722 998 745

Redactor: Florentina POP
-0761 627 173

Secretar de redacție: Daniel BOHOTICI
-0765 980 340

Echipe de recenzenti:

Formată din "N" recenzenti anonimi.

Corectură:

Florentina POP

Ilie-iosif USCIUC

Avram Marius IANCU

Reproducerea integrală sau parțială a textelor și a imaginilor din această revistă se poate face numai cu acordul expres, exprimat în scris, al redacției. Toate drepturile rezervate!

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor le revine în exclusivitate autorilor.

Dorind să păstrăm originalitatea imaginii folosite la coperta unu, vă rugăm să realizați fotografii cu dumneavoastră în natură, sunând din trâmbiță, apoi trimiteți-le la redacție.

Coperta revistei numărului următor va fi realizată folosindu-se una din fotografiile dumneavoastră.

Chipul de pe coperta numărului prezent este al fratelui Ludovic Scheff din localitatea Lonea, județul Hunedoara.

Vă mulțumim!





Din istoria unui nume

Încă de la citirea titlului revistei, suntem convinși de faptul că s-au născut în mintea dumneavoastră câteva întrebări: cine, cum și de ce a ales această denumire?

Titlul articolului descrie câteva clișee din istoria procesului de desemnare a denumirii revistei, răspunzând astfel întrebărilor dumneavoastră.

Departamentul Editorial Revistă (D.E.R), nedorind să monopolizeze alegerea denumirii, dând dovadă de un spirit democratic și de solidaritate, a inițiat cu întreaga frățietate un prim proces de desemnare a denumirii revistei. Acest proces a administrat/inclus 43 de posibile denumiri.

Din păcate, în toate etapele procesului de desemnare s-au înregistrat erori ce au generat anumite nemulțumiri bine întemeiate ale unor frați, fapt ce a condus în cele din urmă la anularea întregului proces.

Trecuți deja prin școala greșelilor inerente celor care lucrează, mult mai maturi, tinerii slujitori au demarat un nou proces de desemnare a denumirii revistei. De această dată a fost elaborat un regulament bine pus la punct, care nu a mai permis înregistrarea de erori. Pe baza acestui regulament, frățietatea a fost solicitată și invitată să trimită propuneri cu posibile denumiri de revistă la adresa redacției, strângându-se astfel 98 de posibile denumiri.

Acestea au fost verificate dacă respectă cerințele stabilite inițial prin regulament și s-a constatat că 47 dintre denumiri nu respectă aceste cerințe. Cele 51 de posibile denumiri de revistă rămase în cursă au fost punctate de la 1 la 10 de către tinerii slujitori, pentru a se face o selecție a celor mai bune 10 posibile denumiri. În urma acestei etape au intrat în finală următoarele denumiri:

- 1- Candela Aprinsă;
- 2- Gândul veșniciei;
- 3- Vestitorii Păcii;
- 4- Calea veșniciei;
- 5- Stânca mântuirii;
- 6- Sunetul Trâmbiței;
- 7- Nădejdea vieții;
- 8- Cărări veșnice;
- 9- Legea adevărului;
- 10 - Adevărata viață;

Aceste denumiri au fost înaintate fraților din Ceața Prezbiterilor, fără ca aceștia să cunoască autorii denumirilor, pentru a se evita cu desăvârșire orice subiectivism în evaluarea fiecărei denumiri în parte.

După ce a fost parcursă această etapă de analiză, frații au considerat că cea mai potrivită denumire pentru revista comunității noastre este: Sunetul Trâmbiței.

Citind în psalmul 89:15 „Ferice de poporul, care cunoaște sunetul trâmbiței, care umblă în lumina Feței Tale, Doamne!”, considerăm și noi că nu se putea alege o denumire mai potrivită pentru revista comunității noastre decât cea amintită mai sus.

Facă bunul Dumnezeu ca această revistă să fie într-adevăr o „trâmbiță” care să scoată un sunet deslușit al cărui efect să se vadă și în veșnicie.

Când Te uiți la mine

*Când privești spre mine
Nu Te întrista!
Știu că-s păcătoasă,
Nu mă alunga!*

*Pământul de-l privești,
Lasă-ți mila Ta!
Căci doresc, o, Doamne
Spre Tine-a mă-nălța.*

*Știu că-s păcătoasă
Și-mi pare tare rău;
Doresc, Isuse, Doamne,
Să fiu pe placul Tău.*

*Dar fără Tine, Doamne,
N-am nicio putere,
Păcatul să-l alung,
Să fac a Ta plăcere.*

*Intoarce-a Ta privire
De la păcatul meu,
Și vezi-mă, o, Doamne,
Că-mi pare-așa de rău!*

*A Ta bunătate
Revars-o peste mine,
Și iartă-mă, o, Doamne,
Și cheamă-mă la Tine!*

*Spălată de păcate,
Cu sufletul curat,
Cu darul mântuirii
Pe care mi l-ai dat.*

Maria TĂTAR

Cluj Napoca



Despre publicarea articolelor în revistă

1. Cine poate să trimită articole?

Revista fiind a întregii comunități, fiecare membru al acesteia are dreptul să scrie articole în vederea publicării lor. Femeile sunt rugate să-și aducă aminte de faptul că ele nu au voie să aducă învățură biblică bărbaților, însă, acestea sunt încurajate să trimită poezii, creații literare proprii, aforisme și maxime, curiozități și alte specii literare, articole sociale, articole informative (ex. Descrierea unei excursii etc.).



2. Cum scriu articolul?

După ce vă puneți pe genunchi și cereți de la Dumnezeu ca Duhul Său Cel Sfânt să vă călăuzească gândurile creatoare, scrieți articolul în format word.

Asigurați-vă că pu-

neți diacriticele și setați mărimea caracterelor la 12. Dacă optați pentru suport hârtie, scrieți pe suport hârtie, cu toate că noi recomandăm prima variantă.

3. Cât de lung să fie articolul?

Darul conciziei este o mare binecuvântare și un dar aparte. Vă rugăm nu scrieți articole interminabile,



acesta constituie criteriu de selecție negativă. Încercați să scrieți articolul în așa fel încât paginile lui să fie multiplu de pagini întregi. Considerăm că o pagină A4 este suficientă, maxim două pagini. Articolele speciale (ex. Istorice) care necesită un spațiu mai mare de publicare, vor fi scrise în serial.

4. Unde trimit articolul?

Dacă ați scris în format electronic trimiteți articolul la adresa: sunetultrambitei@yahoo.com iar dacă ați optat pentru suport hârtie trimite-ți articolul la adresa: Daniel Bohotici, Str. Horia nr.8, cod: 305500, Loc. Lugoj, Jud. Timiș.

5. Ce se întâmplă cu articolul meu?

Acesta va fi înregistrat într-un registru de intrări al articolelor, urmând să fie înaintat unei echipe de 4 (patru) recenzenți anonimi, din diverse colțuri ale

țării, care vor analiza articolul dumneavoastră. Secretarul redacției înaintează doar articolul fără ca acesta să deconspire numele autorului. În acest mod subiectivismul de orice fel al celor ce execută recenzia este eliminat cu desăvârșire. Cu alte cuvinte, nici dumneavoastră nu veți ști cine face recenzia articolului și nici recenzentul nu va ști a cui articol recenzează. În urma recenziei, în dreptul fiecărui articol există trei posibile concluzii: se acceptă, se acceptă cu modificare, nu se acceptă. Indiferent de concluzia recenziei, o să primiți un răspuns oficial din partea redacției cu privire la aceasta.

6. Ce nu trebuie să scriu ca un articol să fie acceptat?

Recenzenții vor fi foarte atenți ca articolul dumneavoastră să nu conțină atacuri la persoană, atacuri la încredințările personale ale unora sau propaganda pentru propriile dumneavoastră încredințări personale. Revista fiind a întregii comunități, recenzenții nu vor accepta tentative de favorizare sau de subminare a unor curente de opinie din Biserica noastră în detrimentul altora. Căutați să-L proslăviți pe Dumnezeu dintr-o inimă curată și urmăriți binele comun, general al Bisericii.



7. După ce trece de recenzie articolul va fi publicat imediat?

Este posibil ca zeci, sute de articole să treacă de recenzie.

Acestea nu au cum să fie publicate toate în numărul imediat următor al revistei, dar faptul că articolul dumneavoastră a trecut de recenzie certifică faptul că



va fi publicat într-unul din numerele viitoare, când articolul respectiv formează o armonie cu alte articole ce se vor publica.

Avram Marius IANCU



Să învățăm de la Apolo

In cartea *Faptele Apostolilor*, în capitolul 18, începând cu versetul 24, facem cunoștință cu un personaj deosebit de interesant.

La o analiză atentă, acesta inspiră admirație, prin darurile speciale ce le-a primit de la bunul Dumnezeu, prin felul în care acesta le-a dezvoltat permanent scoțându-le la „negoț” ori de câte ori avea ocazia, precum și prin modul corect de raportare la profunzimea adevărului sacru al lui Dumnezeu. Această împletire atât de armonioasă a celor trei factori enumerați, fac din Apolo un credincios care este într-o continuă propășire pe Calea Domnului. De la un astfel de om am avea cu toții de învățat.

Un duh înfocat într-o lume creștină ce zace în trândăveală spirituală, cunoașterea textului sacru într-o așa manieră încât să poți fi catalogat „tare în Scripturi” într-o lume în care creștinii deschid și studiază Biblia din ce în ce mai puțin, darul vorbirii dres cu sare într-o lume care folosește tot mai des limbajul de lemn, sunt calități demne de dorit. Cu o asemenea înzestrare dobândită de la Dumnezeu și cultivată zilnic prin ore de studiu și practică, Apolo își făcea bine treaba. Acesta vorbea și-i învăța amănunțit pe oameni despre Isus, măcar că nu cunoștea decât bottezul lui Ioan; ba mai mult, vorbea cu îndrăzneală în sinagogă despre Calea Domnului. Acuila și Priscila când l-au auzit, l-au îndrăgit și au simțit îndemnul de a-l invita, într-un mod călduros, la niște „discuții pe teme religioase” - cum ne place nouă să le denumim astăzi.

Acum este momentul să ne concentrăm și să în-

vățăm lecția smereniei de la frații noștri întru Hristos și să o și punem în practică. Pe de o parte, Acuila și Priscila nu au așezat într-un mod vădit, spiritul superiorității, nu i-au spus: „Hai să-ți arătăm noi câte știm din Scriptură în comparație cu puținul pe care-l știi tu”; dimpotrivă, într-un duh al blândeții și al smereniei, preocupați într-un mod real și sincer de creșterea spirituală a lui Apolo, l-au înconjurat cu dragoste.

Pe de altă parte, nici Apolo nu s-a suit pe un pedestal al mândriei spirituale, grație calităților și cunoașterii Căii Domnului. Poate că ar fi fost normal să se simtă îndreptățit să facă asta. Nu, nu a făcut așa, conștient fiind de faptul că era un fir de praf, un pumn de țărână într-un Univers creat și controlat de un Dumnezeu infinit. Apolo acceptă discuția într-un mod civilizată și ce bine că a făcut-o. Noi orizonturi se deschid astfel în fața lui, noi profunzimi de adevăr, Acuila și Priscila, arătându-i mai cu de-amănuntul Calea Domnului. Acceptarea realității că mai are ceva de învățat l-a propulsat pe Apolo, mai târziu, spre umplerea cu Duh Sfânt. Apolo ar fi putut ține cu dinții la „doctrina” lui, neacceptând nimic în plus sau în minus.

Dumnezeu este Unul, Adevărul este Unul, credința este una și a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Noi suntem cei mulți, noi suntem cei diferiți, noi cei care trăim într-o perioadă a istoriei, în care colbul minciunii așezat de veacuri peste prețiosul Adevăr este gros. Ne place să facem militantism pentru diverse doctrine pe care le credem absolute, realitatea demonstrând faptul că ele sunt doar frânturi de Adevăr. Vă invităm să descoperim împreună Adevărul acoperit, vă invităm să descoperim împreună credința sfinților dată o dată pentru totdeauna, amintită în Luda 3. Să uităm de prejudecată deoarece aceasta blochează drumul spre sferile superioare ale cunoașterii. Putem învăța unii de la alții, și cu toții, de la Dumnezeu.

Avram Marius IANCU



„IATĂ SĂRBĂTORILE DOMNULUI!”

În acest scurt articol se vor evidenția elemente esențiale legate de sărbătorile Domnului prezentate în Sfânta Scriptură. Cu precădere vom sublinia faptul că mântuirea neamului omenesc este împletită cu evenimentele din sărbătorile biblice. Succint vom spune despre profețiile biblice privind schimbarea sărbătorilor.

La început vom preciza semnificația cuvântului „sărbătoare”. Din cunoștințele pe care le avem, în toate limbile, inclusiv în cele în care a fost scrisă Biblia, prin „sărbători” se înțelege comemorarea unor evenimente mari și importante. Sărbătorile Domnului care sunt expuse în Sfânta Scriptură reprezintă într-adevăr evenimente deosebite, ce sunt reamintite și prăznuite, anual sau săptămânal, cu zile festive și adunări de sărbătoare sfinte, la datele din calendarul biblic, atunci când Domnul Dumnezeu a planificat lucrările importante ce se sărbătoresc.

Analizând atent aceste evenimente mărețe, comemorate prin sărbătorile Domnului, vom vedea că ele parcurg planul de mântuire al lui Dumnezeu făcut din veșnicii și deci, anual Sărbătorile Biblice reamintesc desfășurarea acestui plan, marcând credințioșia Lui și ținând vie flacăra nădejzii sfinților Săi că vor primi răsplata vieții veșnice.

În omnisciența Sa, Cel Atotputernic coordonează întreaga Creație, inclusiv istoria omenirii (Ef. 1:9 Col. 1:26, 27), deci putem considera că Dumnezeu a marcat în calendar sărbătorile Sale înainte ca evenimentele mărețe din planul de mântuire să se fi împlinit; de fapt El le-a stabilit din veșnicii când a conceput mântuirea oamenilor.

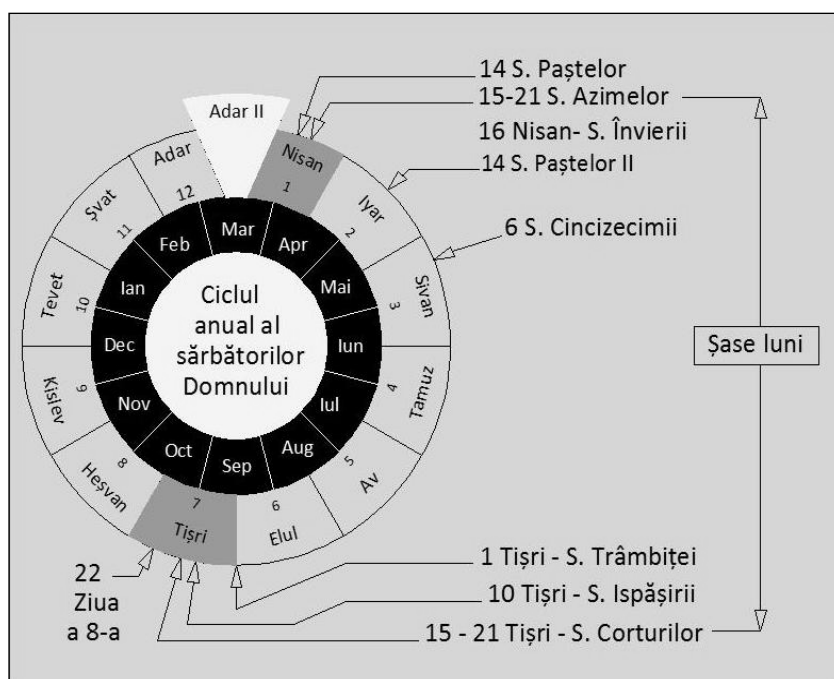
Citim în Sfânta Scriptură cum diverse evenimente au avut loc în anumite date dintr-o lună a anului. Analizând aceste texte vedem că sunt amintite toate cele 12 luni ale anului, o mărturie că există un calendar dat de Dumnezeu în Biblie; calendarul biblic fiind unul lunar-solar. În plus, unele traduceri spun clar că „luna este semnul sărbătorii” (Ps. 104:19), iar în Gen. 1:14 în câteva traduceri este scris că cei doi mari luminători arată vremea, respectiv data când se prăznuiesc sărbătorile.

Desigur, acesta fiind un articol generic, vom

prezenta o listă a Sărbătorilor Domnului. Ele sunt legate de mântuirea noastră a oamenilor, și sunt ca un fir roșu ce străbate întreaga Biblie pe această temă. Pentru enumerarea lor vom folosi textul din Levitic cap. 23 pentru că acolo se află câteva detalii foarte importante.

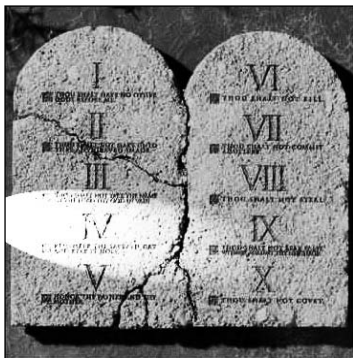
Versetele 2 și 4 ne comunică: „Iată sărbătorile Domnului, cu adunări sfinte pe care le veți vesti la vremile lor hotărâte.”

Calendarul biblic



Din acest citat putem desprinde niște învățături esențiale și de nestrămutat. Mai întâi reiese foarte clar că nu este vorba de sărbători sau ceremonii evreiești și nici ale unei alte grupări religioase sau a altor națiuni, ci sunt sărbătorile Domnului Dumnezeu. Apoi vedem că ele trebuiesc vestite, sau „trâmbițate”-ținând cont de numele revistei- la vremea hotărâtă de El și conform calendarului Său. Foarte important este să știm cum trebuie să le prăznuim. Comun acestor Sărbători este întrunirea adunării la slujbe divine în cinstea Domnului și interzicerea muncii.

Întă deci Sărbătorile Domnului:



1. Sabatul

Este singura Sărbătoare săptămânală; de aici știm că săptămâna are șapte zile, a șaptea – Sâmbăta – este închinată Domnului, fiind un semn între El și oamenii plăcuți Lui prin care ei sunt sfințiți (Ez. 20:12, 20).

Oricine sfințește și respectă această zi conform poruncii (Exod 20:8-11; Lev. 23. 3) recunoaște că Domnul Dumnezeu a adus în ființă întreaga Creație. Acest lucru este un eveniment unic și mareș și pentru comemorarea lui Creatorul a decretat Sabatul ca sărbătoare săptămânală a Creației. Respectarea Sabatului înseamnă odihnă pentru trup și creștere spirituală pentru omul lăuntric.

2. Sărbătoarea Paștelor – în 14 Nisan.

În urma păcatului adamic întreaga omenire a ajuns în robia morții (Rom. 5:12), într-un Egipt al păcatului de unde trebuia răscumpărată. Prețul răscumpărării este sângele Mielului lui Dumnezeu (Ioan 1:29). În a 14-a zi a primei luni din an, exact la sărbătoarea Paștelor, Christos, Mielul Lui Dumnezeu de Paști, a fost jertfit pentru cei mântuiți. Această jertfă este un eveniment mareș și unic, fiind comemorată prin această sărbătoare a răscumpărării.



3. Sărbătoarea Azimelor – între 15 – 21 Nisan.



După răscumpărare, pentru cei scriși în cartea vieții, se impunea „eliberarea” lor din robia păcatului și a morții, adică mântuirea. Această mântuire a omenirii din robia păcatului este un eveniment mareș și este comemorat în 15

Nisan cu o adunare sfântă și fără muncă. Conform Scripturilor, a treia zi de la Paște era oferit Domnului primul snop din secerișul anului în curs, iar acest

act a prevestit în această zi în Vechiul Legământ învierea lui Mesia, ca fiind primul înviat dintre cei morți (1Cor. 15:4). Cele șapte zile ale praznicului, prin faptul că nu se consumă nimic dospit, simbolizează plinătatea unei vieți despărțite de păcat și trăită în sfințenie. Putem spune că cele șapte zile sunt cei șapte mii de ani ai umanității în care „cei fără dospitură”, adică fără păcat, cei care au fost scriși în cartea vieții încă de la întemeierea lumii (Mat. 25:34) sunt salvați. Ziua de 21 Nisan este din nou cu adunare sfântă și ea prevestește Împărăția de o mie de ani. Sărbătoarea Azimelor este sărbătoarea mântuirii.

4. Sărbătoarea Cincizecimii – în 6 Sivan.

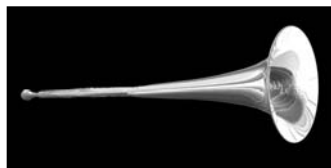
Aceasta este sărbătoarea Legământului. În această zi s-a dat Legea lui Dumnezeu pe muntele Sinai și a avut loc Botezul cu Duhul Sfânt. Este sărbătoarea în care Domnul Dumnezeu a încheiat un legământ cu Noe, apoi cu poporul Israel și acum aproape două mii de ani cu Biserica Sa – Poporul Noului Legământ.



Dacă până aici Domnul Isus Christos a împlinit evenimentele din planul de mântuire, sărbătorile care urmează vestesc, simbolizează evenimentele escatologice.

5. Sărbătoarea Trâmbiței – în 1 Tișri.

Este sărbătoarea răpirii Miresei. La sunetul „trâmbiței” (1Tes 4:16; 1Cor 15:51-53) va avea loc prima înviere, apoi Biserica lui Dumnezeu va fi răpită.



6. Sărbătoarea Ispășirii – în 10 Tișri.

Această Sărbătoare prevestește multe evenimente pentru Israel. În acest praznic fiecare trebuie să-și smerească sufletul, adică să postească pentru iertarea păcatelor din neștiință. După răpirea Miresei, cele șapte potire cu mânia lui Dumnezeu vor fi vărsate pe pământ. Neamurile (Gog și Magog), se vor ridica împotriva lui Israel, dar Domnul Dumnezeu îi va nimici. În final Satana va fi legat timp de o mie de ani, iar Fiara și Prorocul Mincinos vor fi aruncați de vii în lazul cu foc, care este moartea a doua. În tumultul acestor evenimente poporul Israel îl va recunoaște pe Domnul Isus ca Mesia. Sărbătoarea Ispășirii marchează mântuirea lui Israel și curățirea finală sau desăvârșirea Miresei.

7. Sărbătoarea Corturilor – între 15 – 21 Tișri

Este sărbătoarea strănerii roadelor Duhului Sfânt, adică rodul muncii Fiului lui Dumnezeu (Isaia 53:10, 11). Ziua de 15 Tișri este cu adunare sfântă. În această zi credem că s-a născut Mesia, dar noi o comemorăm vestind nunta Mielului lui Dumnezeu în cer, evident un mare eveniment. Este deplina bucurie a Miresei. Pe Pământ peste toate neamurile, timp de o mie de ani, va domni Israel sub conducerea lui Mesia. Când se vor sfârși cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat și va înșela din nou neamurile, ridicându-le împotriva taberei sfinților. Un foc de la Domnul Dumnezeu va nimici pe cei răi, iar Satana va fi aruncat în lazul cu foc. Urmează Judecata cea mare, în urma căreia toți cei mântuiți de-a lungul celor șapte mii de ani ai omenirii pe acest Pământ vor fi strămutați în Împărăția lui Dumnezeu – adică pe Noul Pământ. După cele șapte zile ale Sărbătorii Corturilor data de 22 Tișri - a opta zi, marchează veșnicia și bucuria de a fi pe Noul Pământ - ultimul eveniment prin care se încheie planul de mântuire.

Scriptura ne învață că respectarea acestor praznice este în cinstea Domnului, iar nepăzirea lor înseamnă necinstirea lui Dumnezeu, care va pedepsi pe toți cei ce i-au nesocotit sărbătorile Sale (Rom. 1:18).

Știm că Biblia conține multe profeții, cea mai importantă legată de planul de mântuire fiind venirea Mântuitorului pentru salvarea oamenilor. Pentru „a sabota” acest mare plan, Satana (care înseamnă adversar, dușman al lui Dumnezeu) a întreprins o mulțime de acțiuni nelegiute. Astfel pentru a deruta oamenii ca să nu se poată încadra și conforma mântuirii, pe care am evidențiat-o în mărețele evenimente din sărbătorile lui Dumnezeu, Satana a schimbat aceste praznice, a modificat data când trebuiesc ținute și a introdus o mulțime de sărbători cu origine și rezonanță păgână fără nici o valoare soteriologică. Este minunat faptul că Domnul Dumnezeu ne-a avertizat prin profețiile Sale (de exemplu Daniel 7:24, 25) că în cursul istoriei se vor

schimba sărbătorile Domnului.

Atât cartea profetului Daniel cât și Apocalipsa prezintă un imperiu („fiară”) condus de o serie de împărați. În contextul schimbării sărbătorilor este vorba de un împărat care „se va încumeta să schimbe vremurile (vremea sărbătorilor în traducerele mai corecte) și legea”. Întreaga descriere profetică scoate în evidență Imperiul Roman și pe împăratul Constantin cel Mare care a decretat în anul 321 ziua de duminică (Soli dies – ziua soarelui ulterior supranumită Domini dies sau ziua Domnului) ca fiind zi oficială săptămânală liberă în Imperiul Roman. Sub pretext că în ea a înviat Mesia, duminica a devenit ziua de închinare a creștinilor. Treptat, treptat s-a generalizat în aproape tot creștinismul învățătura falsă că adevărata zi de închinare nu mai este Sabatul (ziua a 7-a), ci duminica, prima zi a săptămânii.

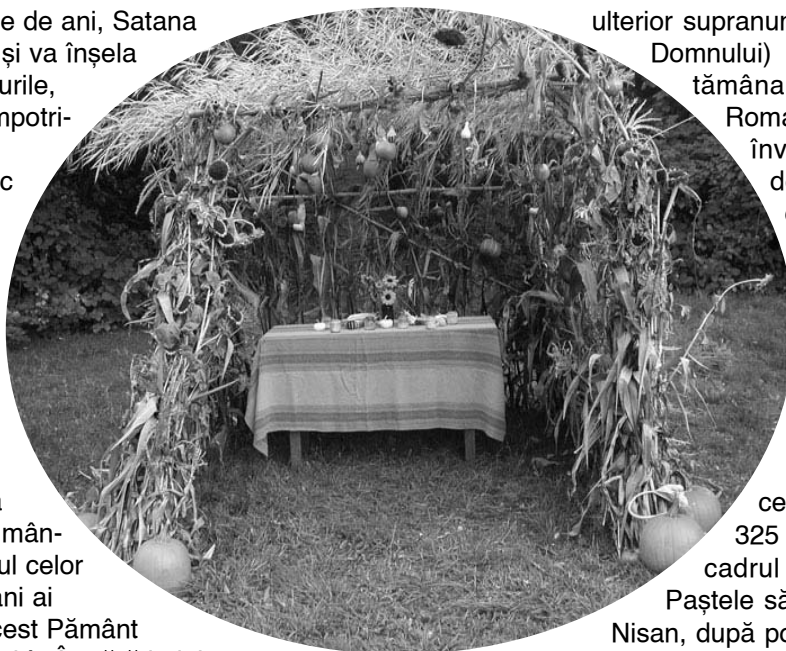
În plus, tot Constantin cel Mare a convocat în anul 325 Conciliu de la Niceea în cadrul căruia s-a stabilit ca Paștele să nu mai fie serbate în 14 Nisan, după porunca Domnului, ci să se sărbătorească „Paștele învierii” în prima duminică de după echinocșiul de primăvară. Cât privește sărbătoarea Azimelor, adică sărbătoarea mântuirii, ea a căzut în uitare...

Datorită acestor schimbări, nici data când cade sărbătoarea Cincizecimii nu mai se potrivește cu data stabilită de Domnul. Celelalte sărbători ale Domnului au fost fie schimbate, fie marginalizate ca fiind „sărbători evreiești”, cu toate că am spus de la început că sunt ale lui Dumnezeu.

Mult mai rău este faptul că au fost instituite alte sărbători de origine păgână, ca de exemplu „Crăciunul”, „Sfânta Marie – la data păgânei sărbători a zeiței Diana”, etc., praznice neporuncite de Domnul și neincluse în calendarul Lui; deci fără nici o legătură cu planul de mântuire. În limbaj biblic, asemenea sărbători pot fi etichetate ca fiind „sărbători ale Babilonului” și ca o închinare la idoli, iar Dumnezeu ne sfătuiește să nu luăm deloc parte la ele (2 Cor. 6:16, 17).

În încheiere, dorim tuturor cititorilor revistei și iubitorilor de pace, viața veșnică – răsplata Sărbătorilor Domnului, iar revistei „Sunetul Trâmbiței” o îndelungă apariție ca să poată trâmbița cât mai bine lucrările Domnului!

Ovidiu COSMA





„SIMONE, FIUL LUI IONA, MĂ IUBEȘTI?” (IOAN 21:15-19)

Cea mai importantă întrebare cu care a fost confruntat vreodată Petru a fost cu ce fel de iubire Îl iubește pe Domnul. Întrebarea aceasta este o întrebare personală și nu generală pe care ne-o pune și nouă astăzi Domnul Isus.

Verbul „a iubi” în acest text în greacă are două forme:

- *Agapao* = dragoste divină
- *Phileo* = dragoste firească, umană

ISUS de trei ori îl întreabă pe Simon dacă ÎL iubește cu dragostea *agapao* = divină, aceasta denotă importanța deosebită a acestei întrebări.

Prima întrebare a sunat așa: „-Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?”

Întrebarea poate să însemne: Mă iubești mai mult decât pe acești oameni, frați ai tăi, mai mult decât familia ta, munca ta? Întrebarea însă ținea o coardă foarte sensibilă a inimii lui Petru: „Mă iubești mai mult decât ceilalți ucenici ai mei? Știind că nu cu mult timp în urmă el afirmase cu mare emfază devotamentul lui pentru Domnul Isus mai mare decât al celorlalți ucenici: „Chiar dacă toți ar găsi în Tine o pricină de poticnire, eu nicio dată nu voi găsi în Tine o pricină de poticnire.” (Mat.26:33).

Noi cum am răspunde la această întrebare? Poate ai răspunde: „Doamne eu văd că mulți urmași ai Tăi te iubesc mai mult ca mine, pentru că eu încă mai iubesc unele lucruri din lume „sau poate ai răspunde: „sunt mulți care nu Te iubesc cât Te iubesc eu pe Tine”; poate ai răspunde așa: „- nu pot să știu nici cum Te iubesc alții și nici cum Te iubesc eu pe Tine”. Cred că răspunsul lui Petru a fost corect, nu i-a judecat pe alții, doar a răspuns simplu și sincer „Știi că Te iubesc”.

A doua întrebare a fost: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? Domnul Isus atât la prima cât și la a doua întrebare a folosit cuvântul „*agapao*” = dragoste divină.

Dragostea divină înseamnă dragoste inteligentă, cu personalitate, cu scop, minte și voință.

Petru la aceste întrebări a răspuns prin termenul dragoste „*phileo*” = umană care ar însemna: - „Doamne știi că țin la tine, îmi ești drag te iubesc cu toată ființa mea”.

Oare este vreo diferență între cele două moduri de iubire?

Diferența este foarte mare. Dragostea *phileo* (umană) la un moment dat în funcție de împrejurări se poate transforma în ură. Astfel în Luca cap.4 se relatează că oamenii ÎL vorbeau de bine și se mirau de cuvintele Lui, dar când în cuvântarea Lui a atins un punct sensibil atunci sentimentele lor s-au schimbat, ei s-au umplut de mânie și vroiau chiar să-L omoare. Dragostea umană în încercări rezistă până la o vreme apoi cedează. Așa a fost și dragostea lui Petru care spusese că pentru Isus Hristos este gata să moară, dar când a simțit că viața lui este în pericol s-a lepădat de trei ori de Domnul. De aceea și Domnul îl întreabă de trei ori dacă Îl iubește.

Dragostea *agapao* este dragostea divină care nu se sfârșește, nu cedează în încercări și nici nu se transformă în ură, ea ne ajută să ne iubim chiar și dușmanii.

A treia oară Isus întreabă: „Simone, fiul lui Iona Mă iubești”? Răspunsul a fost dat cu tristețe pentru că era conștient că nu avea încă acea dragoste jertfitoare. Domnul îi simte inima că dorește mai mult, îl încurajează și îl asigură că dragostea divină se va manifesta în viața lui în mod real (Ioan21:18-19).

Această lucrare s-a săvârșit în inima lui Petru prin puterea Duhului Sfânt în ziua Cincizecimii. De acum îl vedem pe Petru



un alt om, plin de puterea care i-o dă dragostea divină: un urmaș credincios al lui Hristos, slujitor cu profundă consacrare care L-a proslăvit pe Dumnezeu chiar și prin moartea sa. Întrebarea lui Isus pentru Petru este marea întrebare adresată azi tuturor credincioșilor.

Care este răspunsul tău? Ca să putem avea această dragoste divină trebuie să cerem plinătatea Duhului Sfânt.

Cu cât iubirea ta și trăirea ta este mai mare cu atât și slujirea ce ți-o dă Cerul este mai mare.

„Doamne, Tu toate le știi; știi că Te iubesc”
Tiberiu Alexandru FOSZTO

Stiați că...



- Cel mai longeviv copac din Carpați este tisa (*Taxus baccata*), care trăiește între 2000 și 3000 de ani? Alți arbori longevivi sunt: măslinul (2000 de ani), stejarul (1600 de ani), teiul (1150 de ani), cedrul (800 de ani), părul

(400 de ani), chiparosul (350 de ani), ulmul (335 de ani) și palmierul de curmal (200 de ani).



- Pe parcursul a 24 de ore, un om respiră de 21.000 de ori, iar plămânii săi prelucrează circa 2000 l de aer, cantitate suficientă pentru a umfla cu gura 40 de bărci pneumatice? Adultul consumă circa 300 cm³ de oxigen pe minut, ceea ce reprezintă 442 l/24 de ore.



- Creierul uman este format din 100 de miliarde de celule care execută 100.000 de miliarde de operațiuni. El cântărește 2% din masa corpului, dar are nevoie de 20% din oxigenul necesar întregului organism.

Nu aruncați cenușa pe sub stele

Nu aruncați cenușa pe sub stele, gigantilor cu inimi de oțel! căci florile și pomii vor să vadă iubitul Mire-Soarele din cer.

Nu înnegriți cu zgomote Cântarea și nu striviți speranțe-n amăgiri! pe munți de dor, Viața și-mpăcarea vă cheamă la eternele iubiri.

Nu semănați semințele de ură, copacilor ce-n jungle vă-nălțați! căci vă veni un timp când veți culege văpăi și fum, și toți veți fi uitați.

Nu aruncați otrăvurile-n ape! oricine-ați fi, izvoarele v-o cer și Stânca cea cu mâini înrourate, ființele și viul Adevăr.

Nu alungați virtuțile-n pustie, căci ele-s al Vieții Sanctuar, lăsați Dreptatea – sfânta temelie, și Pacea fi-va fără de hotar.

Manuela ARMIONI - SUCIU





Conferință – un nou termen



În ultima vreme, în istoria modernă a Bisericii noastre, cu toții am auzit din ce în ce mai des acest termen. Pentru unii, el a produs efectul “ridicării din umerii”, a instalat nepăsarea și teama de necunoscut, în alții a stârnit efectul nostalgiei sau (după caz) al repulsiei conferințelor de partid demult apuse.

Dacă ar fi să facem un rezumat al definiției acestui termen, putem constata că nu reprezintă altceva decât o expunere făcută în public asupra unei teme din anumite domenii, în cazul nostru al religiei, cu intenția de a informa, de a instrui, de a omagia, cu scopul de a dezbate și de a hotărî asupra unor probleme curente și de perspectivă ale comunității noastre.

Conștienți fiind de faptul că nu suntem o comunitate perfectă și că avem și noi problemele noastre, s-a impus organizarea unei Conferințe Naționale a Tinerilor, într-un cadru natural și deosebit de frumos, în stațiunea Mogosa din județul Maramureș, în luna august 2010.

Tema Conferinței a fost una precisă ținând, poate, cea mai stringentă problema a Bisericii noastre:” Cum să realizăm o colaborare și o mai strânsă legătură între adunări?”

Absolut toți vorbitorii s-au străduit să respecte dezbaterii temei principale încercând să informeze, să instruiască și să omagieze... dar oare ce anume?

1 - Informarea- s-a ajuns la concluzia unanimă ca acea râvnită colaborare și strânsă legătură între adunările noastre este serios viciată de lipsa parțială sau totală a comunicării între adunări.

2 - Instruirea- s-a ajuns la concluzia unanimă ca o mai serioasă pocăința a noastră a tuturor, ne va conduce la trăirea efectivă a pasajului biblic unde se spune:” Maniați-vă și nu păcătuiți.”Să n-apună soarele peste mânia voastră, ai să nu dai prilej deavolului.”(Efeseni 4;26)

3 - Omagierea – faptului unanim recunoscut că lucrurile minunate care ne leagă și care ne-au fost descoperite nouă că Biserica sunt mai multe și mai importante decât lucrurile care ne despart.

Cu dorința Mântuitorului în minte, și anume,” Așa cum Noi suntem Una și ei să fie una” (Ioan 17:21) și conștientizând faptul că zicala din popor “unde-i unul nu-i putere la nevoi și la durere” este adevărată, s-a luat hotărârea de a ne organiza și la nivel național, aducându-ne aminte că Dumnezeu este un Dumnezeu al orânduiei și al unității.

lată, conferința – noul termen, deschide noi perspective fericite.

Anul acesta în luna august a avut loc la Cluj, Conferința Națională a Tinerilor Familii, la Hotel Belvedere.

Temele Conferinței au fost în același spirit al colaborării și al unității.



Ne bucurăm că printr-un efort comun al Comunității, s-a putut realiza încununarea cu succes a muncii de-o viață în domeniul literar al unui important prezbiter al Bisericii noastre, fratele Gheorghe Balint din Arad care și-a văzut împlinit visul cu ochii, și anume, acela de a-și lansa volumul de poezii intitulat "Poezii din Cuvântul vieții" în fața unei audiențe considerabile.

La această Conferință a întregii Biserici Naționale au fost invitate să participe toate adunările locale din țară, fără părtinire. S-au făcut cunoștințe noi iar vechile prietenii s-au consolidat.

Costurile aferente prezenței la această Conferință au fost suportate în proporție de doar 50% de fiecare familie, iar celelalte 50 de procente au fost suportate din contul oficial al Comunității noastre care, până acum a fost alimentat de anumiți frați cu inima mare și dare de mână, cu dorința de a face ceva pentru Dumnezeu, comunitate și confrăți. Lansarea cărții amintite s-a făcut cu ajutorul banilor din același cont și, chiar și revista pe care o citiți în acest moment, este rodul acestui nou termen-conferință- și al banilor din același cont.

Dacă considerați că propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu, organizarea de conferințe, într-ajutorarea celor săraci și lipsiți ai comunității, promovarea și susținerea valorilor noastre din domeniu literar, muzical și alte domenii, sunt lucruri pozitive în evoluția bisericii noastre și că ne conferă o identitate mai puternică, vă rugăm și vă încurajăm să faceți un exercițiu de solidaritate: donați orice sumă

de bani în următorul cont bancar:

in lei: RO57 RNCB 0188 0906 4563 0001 - BCR Tg. Mures

- in euro: RO30 RNCB 0188 0906 4563 0002 - BCR Tg. Mures (swift: RNCB ROBU)

Titular cont: Mureșan Florin

Donatiile se pot face prin Poștă sau direct la filialele BCR din țară.

Această revistă, se distribuie gratuit, dar dacă apreciați publicația și doriți ca ea să apară pe termen lung, vă rugăm să o susțineți prin donații în același cont amintit, cu mențiunea "pentru revistă".

Așa cum dorința noastră este să facem cât mai multe lucruri comune, pentru a-L glorifica pe Dumnezeu, trebuie să învățăm spiritul solidarității prin sacrificial nostru mic dar în același timp să ne bucurăm de marile beneficii ale "Portalului Melhisedec" - www.melhisedec.ro, administrat de către frații de la Departamentul Portal, de marile beneficii ale revistei Sunetul Trâmbiței editată de către frații de la Departamentul Editorial Revistă și de marile beneficii ale Conferințelor Naționale Anuale organizate de către frații de la Departamentul Administrativ – Financiar.

Ne dorim cu toții întâlnirea la viitoarele conferințe, cu inimi pline de iubire și dorința de a ne pune la dispoziția Domnului în ceea ce ne cheamă, și cu ceea ce avem.

Vă mulțumim în numele Domnului.

Avram Marius IANCU





De nuntă

Să vă sporească fără margini
Iubirea care v-a legat,
Iubirea vă păstreze frumusețea
Facută de cel ce v-a creat

Să n-aveți zile fără soare,
Nici nori prea mulți chiar de vor fi.
Vă fie viața sărbătoare
Cum e această strălucită zi.

Să vă îmbrăcați cu umilință
În orice faptă și cuvânt,
Ca să parcurgeți prin credință
Al vieții drum spre cerul sfânt.

Vegheați pe calea vieții voastre
Orice necazuri vor veni
De sus, din zorile albastre
Doi ochi cerești vă vor păzi.

O taină mai presus de fire
A unui fericit cămin
Să nu uitați, stă în iubire
La bine, dar și la suspin.

Ani mulți ca și nisipul mării
Cu spor, cu roade vă dorim,
Pe plaiurile veșniciei
În veșnicul Ierusalim.

Secretul vieții fericite
Nu stă-n mâncăruri, nici în bani,
Ci-n inimi veșnic dăruite
Celui fără sfârșit de ani.
Amin

Gheorghe BALINT



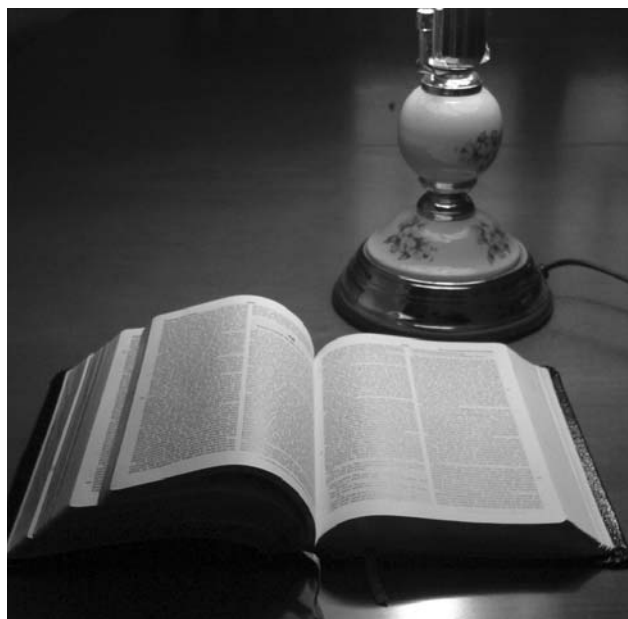
Stiați că...



... atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică. (Ioan 3:16)

... orice făptură este ca iarba, și toată slava ei, ca

floarea ierbii. Iarba se usucă și floarea cade jos, dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie. (1 Petru 1:24, 25)



... prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefacută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima;

... sunt multe alte lucruri, pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi putut încăpea cărțile care s-ar fi scris. Amin. (Ioan 21:25)

... încheierea tuturor învățăturilor este: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om. (Eclesiastul 12:13)



MULȚIME

Încercând să aflu zbuciumul lor
Din neant parcă, de nicăierea
Mi-a venit pe furis un gând,
Să le citesc în ochi privirea.

Și dorind să descifrez
Ce ei îmi spuneau fără cuvinte
Aflat-am din glasul lor, mister,
Întrebări fără răspuns, vise, dorințe.

Și o neliniște ce nu o pot defini
Doar în simplele mele cuvinte
Sunt sigur că dăinui-va în veci
De nu vor afla a lor adevărată
menire.

Oare ce cautăm aici
În iureșul acesta nebun?
Ce rost avem noi
Pe acest pământ străbun?

Știu că vă întrebați.
Ca și cei dinainte
Și cei ce vor veni
Avea-vor aceeași nedumerire.

Așa că cei ce cunoașteți
A lumii menire
TRĂMBIȚAȚI peste tot Adevărul
Ajutați această mulțime!!!

Avram Marius IANCU

